

az általuk – olykor igen mostoha körülmények között (téli szállás, helyszíni bejárás) – elvégzett magas színvonalú munkával.¹

A millennium évében a felmérésben működő mérnökök által összehívott gyűlés általánosan megfogalmazott céljai között szerepelt egy olyan támogatási alap létrehozása, amely a felmérésben működők adakozásaiból képes pénzbeli juttatással támogatást nyújtani a tehetséges fiataloknak, akikből egyszer talán felmérési tisztviselő válik majd, illetve a kataszteri árvák és özvegyek megsegítésére. Az alap számára az ezen gyűlés alkalmával befolyt összeget, amely 200 forint volt, minél hamarabb 1000 forintra kívánták növelni, hogy az egyetlen ténylegesen is elkezdhesse működését.² Az összeg gyarapítását több módon képzelték el: személyenkénti havi 10 koronás betétekkel, az előléptetések és kinevezések többleteinek, valamint az esetleges privát (téli) munkák díjazásának 1%-os befizetésével. A felajánlott pénz kezeléséről a 9. felmérési felügyelőség tisztikara gondoskodott. Szikszay Elek (1853–1917) felmérési felügyelő számára kellett megküldeni az adományokat Budapestre, aki vállalta, hogy a *Kataszteri Közlöny*ben kollégájával, Nepkó Gyula (*1851) kataszteri főmérnökkel havonta kimutatást készít az internátus anyagi helyzetéről. Az alap számára a Pesti Magyar Kereskedelmi Bankban nyitottak számlát 1897 folyamán. Az egyes felmérési felügyelőségeken kívül magánszemélyek és a Pénzügyminisztérium XXI. ügyosztálya – amelynek feladata az állandó kataszter munkálataira vonatkozó technikai, közigazgatási és személyes ügyek ellátása volt – is hozzájárult az összeg növeléséhez.³

1898-tól kezdve Nepkó Gyula és Szikszay Elek mellett Witlaczil Antal (1857–1902) mérnök is a segélyalap kezelőjévé vált, aki szintén a

9. felmérési felügyelőség kötelékébe tartozott.⁴ A rövid másfél év alatt az alulról szerveződő kezdeményezés elérte első kitűzött célját, mert összegyűlt a valamivel több mint 1000 forint, amelyből már meg lehetett alapozni az internátus jövőjét. Ugyanakkor a *Kataszteri Közlöny*ben megjelent beszámolóból kitűnik az is, hogy az eredeti elképzelések alapján az addig befolyt összeget az Államtisztviselők Országos Szövetkezetének kívánták átadni, akik azonban nem tettek semmit az internátus ügyéért – pedig ők vetették fel az alap létrehozásának gondolatát –, így a pénz további kezelését a felmérési tisztviselők maguknak tartották fenn, amíg nem tisztázódnak véglegesen az alapítvány felállításának körülményei. Emellett az internátus alapszabályainak pontjaiban is megállapodtak az egybegyűlték a következőképpen: a kataszteri felmérési személyzet közép- vagy felsőbb iskolába járó fiúgyermekei, árvái a tervezett alap számára eddig összegyűlt 1000 Ft kamataiból minden iskolaév elején támogatáshoz juthatnak jeles tanulmányi eredmény esetében. Az egy évre szóló támogatást pályázat útján hirdetik meg és kétszer ugyanaz a személy nem veheti igénybe. A pályázatok elbírálását és a jutalom kiosztását egy három évre felállított 5 tagú bizottságra bízzák, amelynek vezetésére Kőszeghy Antal (†1911) királyi és pénzügyi főtanácsost kérték fel. A bizottság feladatai közé tartozott a pályázati kérvények és az azokhoz csatolt bizonyítványok hiteleségének ellenőrzése, valamint a pénzösszeg szavazás útján történő kiosztása. Egyenlő szavazatok esetében a bizottság elnökének szava a döntő, illetve olyan szociális helyzet is figyelembe vehető, hogy mely pályázónak a családjában van több kiskorú. A pályázatok beérkezésének határidejét minden év július hó

1 Felhívás az országos kataszteri felmérés összes tisztviselőihez. *Kataszteri Közlöny* (=KK), 6. (1897) 6:44–45.; A fizetés-emelésről. KK, 1. (1892) 1:5.

2 1892–1900 között egymás mellett élt a forint- és a korona-alapú számítás. Az 1892. évi XVII. törvény szerint egy korona = fél forint. <http://www.1000ev.hu>.; A cikkben mindig a forrásokban található pénznemet adom meg.

3 Felhívás az országos kataszteri felmérés összes tisztviselőihez. *Kataszteri Közlöny* (=KK), 6. (1897) 6:45–46.; Vegyesek. KK, 6. (1897) 3:72.; Vegyesek. KK, 6 (1897) 11:261.; Kimutatás. KK, 7. (1898) 1:16.; *Magyarország tiszti cím- és névtára*. Bp., 1897:249. Nepkó Gyuláról I. MNL OL S 92 Az Országos Földméréstani Intézet vegyes iratai (= S 92) No. 25/5. Régi szolgálati és minősítési táblázatok, L, M, N, O nevék 484.

4 Witlaczil Antal lett 1898-ban az országos felmérési tisztviselők szövetkezetének könyvelője. Vegyesek. KK, 7. (1898) 5:139. MNL OL, S 92 No. 25/8. Régi szolgálati és minősítési táblázatok, T, U, V, W, Z nevék 301. Vegyesek. KK, 11. (1902) 4:85.

20-ában határozták meg. A kérvényeket vagy egy felmérési felügyelő, vagy két bizalmi férfi láttamozásával Budapestre a 9. felmérési felügyelőséghez címezve magánlevél formájában kellett elküldeni a bizonyítványok eredeti vagy hiteles másolataival együtt.⁵

A pályázatot első ízben 1898-ban hirdette meg az internátus alap kezelősége, azonban abban az évben mégsem ítélte oda senkinek, mert Kőszeghy Antal, a bizottság elnöke a házagos pályázati feltételekre hivatkozva indítványozta, hogy további egy évig kamatoztassák az összeget, valamint hogy hívjanak össze a pályázati feltételek korrigálása céljából egy gyűlést, amelyen az alaptőke gyarapításához hozzájárult tisztviselők vennének részt.⁶

1900-ban ismét meghirdették a pályázatot, amelyre öten adták be jelentkezésüket. Közülük két diákot szabálytalan kérvény vagy nem hitelesített bizonyítvány miatt kizártak, így a díjat három egyenlő részre (150-150 korona) elosztva az alap történetében először Titl János, III. éves honvéddapród, ifj. Guóth (Guoth) Emil (1886–1957), III. osztályos és Gazdik Róbert V. osztályos tanulók kapták.⁷ Ugyanazon év végén a 9. felmérési felügyelőség kara által megtartott ülésen Szikszay Elek javaslatot tett az ösztöndíjak kiadására vonatkozó alapszabályok kidolgozására, amelyeknek elfogadására a Belügyminisztériumot kérték fel, továbbá kezdeményezte, hogy a jóváhagyott alapszabályok „bemutatandók legyenek” a Vallás- és Közoktatásügyi Minisztérium számára. Az alapszabályok kidolgozására felállítottak egy öttagú bizottságot, tagjai Véver Sándor, id. Guóth Emil, Baranyi Gyula és Witlaczil Antal mérnökök lettek.⁸

Az internátusalap a fennállása óta először 1903-ban ítélte oda az 50 korona értékű ösz-

töndíját egy hölgy részére. Hödl Frida az egyik leányiskola III. osztályának kitűnő tanulója volt. A következő évben a pályadíjak elnyerői között egy fiú, Nepkó Béla VI. osztályos főgimnáziumi tanuló és két leány, Horváth Aranka I. osztályos polgári és Ferenczi Olga I. osztályos tanítóképezdei diák neve volt olvasható. Innentől kezdve megszorodott a női pályázók és díjazottak száma, akiknek névsorát az alap kezelői minden alkalommal közzé tették a *Kataszteri Közlönyben*.⁹

A lap 1904. évi 12. számában található kimutatás szerint az Országos Felmérési Tisztviselők Szövetkezeténél elhelyezett internátus-alapba befolyt összeg már 5992,25 korona volt, ami jól mutatta azt, hogy a felmérési tisztviselők mennyire egyetértettek Szikszay Elek kezdeményezésével, és amikor csak módjukban állt, támogatták az alapot. A kollegialitásra jó példa egy magánmérnök, Kassowitz Antal zágrábi papír-, rajz-, író- és műszerkereskedő 3%-os engedménye az internátus javára a tőle beszerzendő mérnöki eszközök árából. Az alap kezelői az engedményért cserébe a *Kataszteri Közlöny* oldalain népszerűsítették a kereskedő vállalkozását és ajánlották a céget a „kartársak” figyelmébe.¹⁰

Az 1906. évi pályázati felhívás szövege már lazított a szigorú pályázati feltételeken és kimondta, hogy már nemcsak fiú-, hanem leánygyermek is igényelheti az ösztöndíjat, valamint nem csak kizárólag a jeles előmenetelű tanulók, hanem az elfogadható teljesítményt nyújtók is eséllyel adhatták be kérvényeiket.¹¹

1908-ban Szikszay Elek, aki ekkor már pénzügyi főtanácsos volt, elfoglaltságaira hivatkozva lemondott a pénzalap elnöki posztjáról, amely már „Az Országos Felmérési Tisztviselők Internátus és Segélyegylete” nevet

5 Jegyzőkönyv. KK, 7. (1898) 4:104–107. Kőszeghy Antalról l. Személyi hírek az országos kataszteri felmérésnél. KK, 20. (1911) 6:230–231.

6 Vegyesek. KK, 7. (1898) 7:168.; Jegyzőkönyv. KK, 7. (1898) 9:189–190.

7 Vegyesek. KK, 9. (1900) 8:163.; Jegyzőkönyv. KK, 9. (1900) 12:254–255.; Gazdik Róbert és ifj. Guóth Emil édesapja, Gazdik Ferenc és id. Guóth Emil a 9. felmérési felügyelőség mérnökei voltak. *Magyarország tiszti cím- és névtára*. Bp., 1897:297.; *Magyarország tiszti cím- és névtára*. Bp., 1900:320–321.

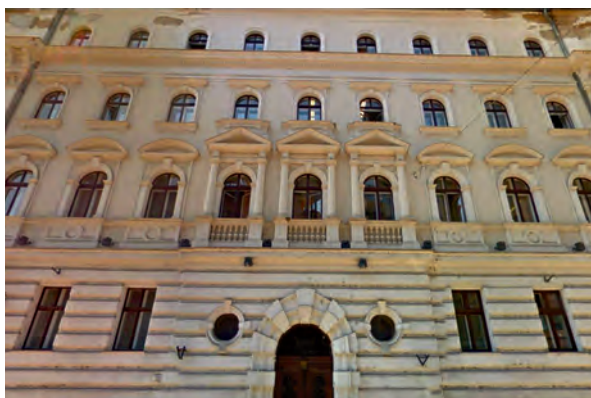
8 Jegyzőkönyv. KK, 10. (1901) 2:38–39.

9 Vegyesek. KK, 12. (1903) 1:21.; Jegyzőkönyv. KK, 13. (1904) 3:69.

10 Kimutatás. KK, 13. (1904) 12:234.; Apróbb közlemények. KK, 14. (1905) 1:22–24., 2:69., 11:285.

11 Pályázat az internátus ösztöndíjra. KK, 15. (1906) 12:306.

viselte, székhelye pedig Budapesten a II. kerület Fő utca 34. szám alatt volt, ahol az Országos Felmérési Tisztviselők Szövetkezete (és a 9. felmérési felügyelőség) is székel. Egy évvel később az önszegélyező alap megtartotta első rendes közgyűlését öt napirendi ponttal, majd Dobrovics Győző (1855–1931) háromszögölő hivatali főnök a közgyűlés levezénylése után néhány kollégájával együtt meglátogatta Szikszay Eleket és felkérte ismét az alap elnöki posztjára, aki ezt megatottan elfogadta. A *Kataszteri Közlöny*ben található közgyűlési meghívóból az is kiderül, hogy szervezeti változtatás is történt, mert felállítottak egy központi igazgatóságot, ami vélhetőleg az 1907-ben Szegeden megtartott állami tisztviselők és alkalmazottak II. kongresszusán elhangzottak eredményeként, következményének tudható be.¹²

■ Budapest, Fő utca 34. A kataszteri felmérési felügyelőség és több más kataszteri szervezet székhelye

A pályázati alap a báró Amelin alapon kívül 1909 végén még kiegészült a Móricz Vince és a Witlaczil Klementina alapítvánnyal, amely 1000 koronát ajánlott fel minden évben az arra érdemes felmérési tisztviselők gyermekei számára. Ez az összeg később megduplázódott. Az alapítványt Witlaczil Antal hozta létre elhunyt felesége emlékére. Az ösztöndíjat a halálozás évfordulóján évente ítélték oda, 1912-ben pedig szigorították a kiosztásán, mert csak

keresztény szülőktől származók igényelhettk. Ugyanebben az évben az alapítványok pénzét a Pesti Hazai Első Takarékpénztárba helyezték el 4,5%-os kamatozású értékpapírok formájában, valamint Szikszay Elek nevével létrehozta egy újabb alapítványt az Internátus- és Segélyegyleten belül, amely évi 2000 korona kiosztásáról döntött. Pályázni legalább jó magaviselettel és előmenetellel rendelkező gyermek tudott, függetlenül attól, hogy részesült-e már korábban a segélyalaptól ösztöndíjban.¹³

Az első világháború kirobbanása az Internátus- és Segélyegyletre is hatással volt. Az 1915. április 18-án megtartott közgyűlésen a tagok megszavazták, hogy az egyesület kamatokból származó vagyona az akkor újonnan kibocsátott hadikölcsönkötvényekbe legyen befektetve. A *Kataszteri Közlöny* az egyesületről utoljára 1918-ban közöl információt, ezt követően a háború okozta gazdasági nehézségek miatt a szaklap megszűnt. Az Internátus- és Segélyegylet alapszabálya fennmaradt 1940-ből.¹⁴ Az egyesület fő célkitűzése továbbra is az volt, hogy a felmérési tisztviselők gyermekeinek neveltetését elősegítse, ugyanakkor itt már a főiskolai tanulmányok befejezését tartották fontosnak, és ehhez nyújtott támogatást a segélyalap, szemben az előző század felfogásával, ahol még elég volt, ha egy gyermek középiskolában vagy gimnáziumban megfelelően tanult és nem volt feltétel a főiskolai képzés. Ugyanakkor az 1940. évi alapszabály szociálisan érzékenyebb az árva vagy félárva tanulók esetében a múlt századinál, mert nem teszi kötelezővé a kitűnő bizonyítványt, elég, ha a tárgyak felénél jó minősítéssel bírt a diák, és kivételes esetben az sem számított, ha a szülője nem volt egyesületi tag. Az alapszabály továbbá írásba foglalta még az egyesület különböző szintű tagjainak jogait és kötelességeit, valamint rögzítette azt is, hogy az egyesület milyen esetekben tudta gyarapítani

12 Vegyesek. *KK*, 17. (1908) 5:124.; Pályázat. *KK*, 17. (1908) 11:254.; *Budapesti cím- és lakásjegyzék*. Bp., 1908:434., 1909:447., 1910:465., 1911:483., 1912:505., 1913:519., 1914:533., 1916:543.; Az állami tisztviselők és alkalmazottak 1907. évi szegedi (II.) kongresszusa. *KK*, 16. (1907) 9:203–205.; Jegyzőkönyv. *KK*, 18. (1909) 4:116–117.

13 Vegyesek. *KK*, 18. (1909) 12:299.; A „Witlaczil Klementina alapítvány”. *KK*, 19. (1910) 2:55–57., 3:86–87., 5:143.; Pályázati hirdetmény. *KK*, 21. (1912) 1:44., 4:155., 8:258.; Pályázat. *KK*, 22. (1913) 8:288.

14 MNL OL, K 150 Belügyminisztériumi Levéltár, Belügyminisztérium, Általános iratok, VII. – 5 – 1940.

Országos kataszteri felmérési
tisztviselők Internátus és Segély
Egylete.

Alapszabályainak tervezete.

Az egyesület címe, célja és székhelye.

1.§.

Az egyesület címe: "Országos kataszteri felmérési tisztviselők Internátus és Segély Egylete." Hivatalos pecsétjén e cím mint körirat használandó.

2.§.

Az egyesület célja a kataszteri felmérési tisztviselők gyermekeinek nevelését, főleg pedig felsőbb tanulmányaik végzését elősegíteni - megkönnyíteni. E cél elérésére a tagok jól tanuló gyermekei részére évenként ösztöndíjakat tűz ki, másrészt pedig igyekezni fog Budapesten egy internátust létesíteni, amelyben a vidéki tagok gyermekei részint ingyenes, részint pedig közgyűlésileg megállapított feltételek mellett tanulmányaik tartama

Az állami földmérés mérnökei és földmérési tisztviselői segítőegyesületének alapszabályai.

I. Általános rész:

1.§.

Az egyesület címe:

Az állami földmérés mérnökeinek és földmérési tisztviselőinek segítőegyesülete.

Székhelye:

Budapest, II. ker. Fő-utca 34. földsz.
/ : M. kir. földmérési térképtár: /

Működési területe:

Magyarország.

Hivatalos nyelve:

Magyar.

Pecsétje:

A cím köriratban, középen Budapest felirattal.

2.§.

Az egyesület célja:

Elősegíteni az állami földmérés mérnökei és földmérési tisztviselői gyermekeinek neveltetését és főként főiskolai tanulmányainak elvégzését.

vagyonát például az éves tagsági díj befizetésével, a kinevezések és előléptetések felajánlott adományaiból. Hangsúlyt helyeztek az ügykezelés módjára, a közgyűlés – mint az egyesület legfőbb szerve – feladatainak meghatározására és kijelölték az időpontot az éves rendes közgyűlés számára, amelyet minden év február hó második felében kellett megtartani. A befolyt összeg kezelésével a pénztárnok volt megbízva, akinek kötelessége volt, hogy az adományokat 48 órán belül abba a kijelölt pénztárhelyre szállítsa, ahol az egyesület a vagyonát elzárt helyen tartotta. Az egyesület a belügyminiszter ellenőrzése alatt állt, aki akár meg is szüntethette a szervezetet, ha az tiltott tevékenységet végzett (pl. államellenes tevékenység vagy hatáskör-túllépés).¹⁵

Szikszay Elek (1853–1917)

1853. június 17-én született Munkácson. Tanulmányai befejezése után 1871-ben lépett a kataszteri felmérés állományába. Öt évvel később mérnöksegéd lett, majd 1882-ben mérnökké nevezték ki. A budapesti helyszínelési felügyelőség vezetését 1891-ben kapta feladatául. Munkájával felettesei meg voltak elégedve, ezért 1893-ban főmérnökké, 1896-ban felmérési felügyelővé nevezték ki, három évvel később pedig a Pénzügyminisztériumba került központi felmérési felügyelőként.

Szolgálati elismeréseként 1909-ban pénzügyi főtanácsossá léptették elő, amely tisztséget 1914-ben történt nyugdíjazásáig viselte. 1913-ban magyarkrucsoi előnévvel Ferenc József nemesi címet adományozott a Szikszay családnak, 1914-ben pedig az uralkodó a vaskoronarend lovagkeresztjével tüntette ki a pénzügyi főtanácsost. Családjával Budapesten élt az I. kerületi Városmajor u. 22. szám alatt 1885–1886-ban, két évvel később a Fortuna u. 13. szám alá költöztek, majd 1891-től az Ostrom u. 13-ban éltek, a század végén pedig a Krisztina körút 83-ba költöztek. Szikszay Elek 1917. július 20-án hosszas szenvedés után Munkácson hunyt el.¹⁶

Nevéhez köthető 1878-ban Hercegszántó község felvételi előrajza, Gelej és Mezőkeresztes települések kataszteri térképe, a 9. felmérési felügyelőség vezetőjeként az Országos Felmérési Tisztviselők Internátus- és Segélyegyletének megszervezése, amelynek sokáig közakarat szerint elnöke is volt. Tagja volt az Országos Felmérési Tisztviselők Szövetkezete közgyűlésének. Tisztviselői munkásságához tartozik az általa írt Rendeleték tára a részletes felmérés végrehajtására 1872–1888 című szakkönyv. Pályafutásáról, előléptetéseiről, szerzői és „Internátusbeli”, azaz egyesületi tevékenységéről a *Kataszteri Közlöny* és a *Magyarország tisztí cím- és névtára* nyújt részletes betekintést.¹⁷

15 Az „Országos felmérési Tisztv. Internátus- és Segélyegylet”-nek 1915. évi közgyűlése. *KK*, 24. (1915) 5–6:114–115.

16 Szikszay Elek. *KK*, 26. (1917) 7–8:151–152.; Személyi hírek. *KK*, 22. (1913) 2:94.; *Budapesti Cím- és Lakjegyzék*. Bp., 1885–1886:724., Uo. 1888:459., Uo. 1991–1992:730., Uo. 1994:776.

17 MNL OL S Kataszteri iratok 79 (=S 79) No. 10/3.; MNL OL S 78 Térképek (=S 78) 75. téka - Gelej - 6–39.; S 78 - 79. téka - Mezőkeresztes - 14–61. SZINNYEI JÓZSEF: Magyar írók élete és munkái. 13. kötet. Bp., 1871.; Vegyesek. *KK*, 1. (1892) 3:28.; Vegyesek. *KK*, 2. (1893) 4:11.; Mozgalmunk ügye. *KK*, 4. (1895) 3:11., 8:11; Vegyesek. *KK*, 5. (1896) 3:82.; Személyi hírek. *KK*, 5 (1896) 6:160.; Felhívás az országos kataszteri felmérés összes tisztviselőihez. *KK*, 6. (1897) 2:44–45.; Jegyzőkönyv. *KK*, 7. (1898) 4:104–107.; Vegyesek. *KK*, 7. (1898) 6:154.; Vegyesek. *KK*, 8. (1899) 6:127.; A birtoklás megállapítása. *KK*, 9. (1900) 4:17.; Jegyzőkönyv. *KK*, 9. (1900) 12:254–255.; Jegyzőkönyv. *KK*, 10. (1901) 2:38–39.; Vegyesek. *KK*, 10. (1901) 3:63.; Vegyesek. *KK*, 11. (1902) 2:47.; 40 éves szolgálati jubileum. *KK*, 11. (1902) 11:231.; Közgyűlés. *KK*, 13. (1904) 4:85.; Vegyesek. *KK*, 13. (1904) 12:237.; Pályázati hirdetmény. *KK*, 14. (1905) 11:285.; Lemondás. *KK*, 17. (1908) 5:125.; Vegyesek. *KK*, 18. (1909) 3:100.; Az országos felm. tisztviselő alap közleményei. *KK*, 18. (1909) 4:116–117.; Irodalom. *KK*, 19. (1910) 9:214.; Szikszay Elek pénzügyi főtanácsos úr 40 évi szolgálati jubileuma. *KK*, 20. (1911) 11:373–377.; Vegyesek. *KK*, 21. (1912) 2:80., 8:258.; Az Országos Felmérési Tisztviselők Internátus és Segélyegylete. *KK*, 27. (1918) 1–2:27–29. A Rendeleték tára elérhető: <http://www.catastrum.hu>; Magyarország tisztí cím- és névtára. Bp., 1873:130., Uo. 1875:456., Uo. 1879:121., Uo. 1884:158., Uo. 1886:193., Uo. 1887:193., Uo. 1888:238., Uo. 1889:238., Uo. 1890:206., Uo. 1891:220., Uo. 1892:226., Uo. 1893:226., Uo. 1894:232., Uo. 1895:232., Uo. 1896:250., Uo. 1897:297., Uo. 1898:319., Uo. 1899:339., Uo. 1900:264, 321., Uo. 1901:268., Uo. 1902:269., Uo. 1903:265., Uo. 1904:140. Uo. 1905:149., Uo. 1906:160., Uo. 1907:161., Uo. 1908:163., Uo. 1909:171., Uo. 1910:177., Uo. 1911:179., Uo. 1912:182., Uo. 1913:190. Uo. 1914:195., 1915:36, Uo. 1916:37., Uo. 1917:39.

Szikszay Elek ✝

Az országos kataszteri felmérésnek ismét gyásza van. Munkácsról vettük a múlt hónapban a hirt, hogy Szikszay Elek, nyugalmazott pénzügyi főtanácsos, volt központi felmérési felügyelő hosszas és fájdalmas szenvedés után jobblétre szenderült.

Magyarkrucsói Szikszay Elek 1853. évi június hó 17-én Munkácson született. Tanulmányainak végzése után 1871. évi november hó 25-én lépett az országos kataszteri felmérés szolgálatába, ahol 1876-ban mérnöksegéddé, 1882-ben pedig mérnökké neveztetett ki; majd 1891-ben az akkori budapesti helyszinelési felügyelőség vezetésével bízott meg. Itt nyílt alkalma a néhány évvel korábban életbe léptetett telekkönyvi betétszerkesztés részére végzendő felmérési munkálatoknál — az akkor kialakuló mérnöki helyszinelés és nyilvántartásnál, tudását, feltaláló képességét, gyakorlati érzékét bemutatni és érvényesíteni.

Ebben a minőségében csatlakozott az akkoriban néhány lelkes ember által kezdeményezett mozgalomhoz, mely a felmérési tisztviselők szellemi életének regenerálását tűzte ki célul, mely igyekezett a tisztviselők érdeklődését a saját szakmáján és tárgykörén kívül az azzal kapcsolatos rokonszolgálati intézmények iránt felkölteni, ébrentartani munkálkodásukba a kezdeményezést, az önállóságot bevezetni és ilyen formán a fenálló kereteken belül sablonos gépies működés helyett öntudatos alkotásokat létesíteni.

- Szikszay Elek gyászjelentése a *Kataszteri Közlönyben*, 1917